

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. An Episcopus ex religione Minimorum assumptus teneatur as vorum
vitæ Quadragesimalis? Ex p. 5. tr. 13. & Misc. 1. res. 39.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

lib. 2. cap. 40. dub. 14. num. 113. Sanchez loco citat. n. 19. Villalobos n. 17. & alij penes ipsos; solum igitur dicendum est debere illas observare ex quadam honestate, & debito morali.

4. Hinc inferitur primò contra Caictanum 2. 2. quæst. 185. art. 8. dub. 1. in fine, Religiosum Episcopum, si edat carnes feria 6. in quam Natalis Domini incidit, contra id, quod præcipitur in sua regula, non peccare. Ita docent Barbola ubi supra num. 5. Sanctatellus num. 20. Sanchez num. 20. Cenedo numer. 20. qui bene asserit, hoc etiam verum esse, si Episcopus esset ex Fratribus Minimis. Secundo inferitur supradictum Episcopum Religiosum non teneri divinum officium iuxta suæ Religionis ritum persolvere. Ita Faustus in Theol. Relig. lib. 6. quæst. 194. num. 3. in fine, & alij. Et tandem contra Doctores, quos rectè impugnat Sanchez num. 3. Cenedo numer. 18. Si Religiosus promotus ad Episcopatum omittat habitum suæ Religionis, & assumat externum Episcopalem tunicam, non incurrit in excommunicationem latam adversus Religiosos dimittentem habitum Religionis. Et ita etiam hanc sententiam docet Sanctatellus ubi supra tract. de Apostas. cap. 1. dub. vnic. num. 15. Villalobos in summ. ubi supra tom. 2. tract. 35. dub. 4. num. 19. Barbola in collect. tom. 3. lib. 3. tit. 24. cap. 1. num. 4. & alij. Sed circa præsentem quæstionem præter Doctores citatos, lege Syllium in 2. 2. quæst. 185. art. 8. conclus. 1. 2. & 3. & Ledesimam, in Addit. ad sum. tract. 3. c. 1. concl. 25. & q. fol. mihi 73.

RESOL XXVIII.

An Episcopus ex Religione Minimorum assumptus teneatur ad votum vite Quadragesimalis: Ex p. 5. tr. 13, & Misc. 1. Ref. 39.

Affirmativam sententiam docet Laurent. de Peyrinis in privileg. Minim. tom. 3. cap. 14. num. 3. ubi hoc probat ex auctoritate trium Summorum Pontificum. Primus fuit Paulus V. qui Duci de Albuquerque, eo tempore Legato Romæ pro Rege Hispaniarum, petenti dispensationem super hoc voto pro R. P. Fr. Gondifalvo de Angulo Ordinis nostri Episcopo Valenzolæ in Indiis, respondit: Ego semper fui huius Religionis devotissimus, & abstinui à Fratribus dictæ Religionis in Episcopos promovendis, ne cogerer cum eis super voto vite quadragesimalis dispensare, & sic dispensare recusavi. Ita testatur est P. Trimarchi dicti Ordinis audiuisse ab ipsomet Duce Albuquerque, cum esset Prorex Sicilia anno 1628. Secundus fuit Gregor. XV. qui noluit dispensare, quamvis multum rogatus super duo vota cum R. P. Fr. Francisco à Mayda Ordinis nostri Generali, & Episcopo Lauellenti, qui etiam Episcopus eisdem opinionis erat, retulit enim ipsemet mihi Romæ, quod cum quadam die fuisset invitatus à quibusdam Prælati ad prandium, paraverunt illi cibos Paschales, dicentes: Iam domine Episcopo potes nobiscum cibos Paschales comedere. Qui respondit: Non equidem, nam teneor observare dictum votum, sicut antequam essem Episcopus & erat hic Episcopus vir doctissimus, & eloquentissimus Concionator: Tertius Pontifex Urbanus VI I. qui in examine, quod fiebat coram ipso R. P. Fr. Francisco Castellano Episcopo Capuliensis Ordinis nostri, petiit ab eo, an teneatur ad votum vite quadragesimalis? & cum

ipse Castellanus respondisset, non teneri, respondit Papa. Errasti, teneris enim. quoniam ex hoc solum accretur à dicto Episcopatu conicquendo, nec voluit cum eo super dicto voto dispensare.

2. Secundo probatur eadem conclusio; quia Minimi vouent observare vitam quadragesimalem toto tempore vite suæ, ut patet ex eorum professione in correctorio, num. 18. Neque valet dicere quod illud, toto tempore vite suæ, intelligitur, quamdiu in Religione permanerint, nam est implicancia in terminis, quod quis proficendo intelligat perseveranter vivere sub voto quadragesimalis vite, & id expressè dicat, & quod deinde intelligat vitam quadragesimalem observare quamdiu tantum in Religione steterit, si enim vult perseveranter vivere toto tempore vite suæ in Religione, quomodo potest intelligi quod nolit se obligare ad servandum votum vite quadragesimalis, nisi quatenus in Religione steterit? Hæc omnia Peyrinus, qui tamen per negativam sententiam me citat, sed immeritò amicissimus vir asseruit, esse parum consideratè prolatam.

3. Nam licet affirmativa sententia circa præsentem quæstionem sit satis probabilis, negativam tamen non minus probabilem esse existimo, quam noivissimè tueretur doctus Ioannes Henric. in Compend. casuum moral. cap. 6. num. 17. ubi sic ait. [El Religioso expulso de la Orden de los Minimios, siendo la expulsion perpetua, y el Obispo de la misma Religion, no estan obligados à guardar el voto de la vida quaresimal por la mudanca de la materia in qua.] Sic ille. Ad auctoritatem verò Summorum Pontificum, quam asserit Peyrinus, respondeo primò de illis responsionibus non constare authenticè, vel dicendum est dictos Pontifices ita respondisse adherendo opinioni affirmativæ, quam nos, ut diximus, probabilem etiam esse existimamus, sed non exinde sequitur negativam sententiam carere probabilitate.

*Citat lin 6. § vi. precedentis Ref.

RESOL. XXIX.

An vota, quæ in quibusdam Religionibus annectuntur tribus votis substantialibus, obligent Episcopos ab istis Religionibus assumptos? Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 71. alias 70.

1. Suppono in aliquibus Religionibus adesse Stalia vota; & sic in Religione Beatæ Mariæ de Mercede adest votum incumbendi Redemptioni Captivorum: apud Minimios Divi Francisci de Paula, votum vite Quadragesimalis: In Religione Societatis Iesv, votum quartum solemne obediendi Summo Pontifici in Missionibus peragendis. Deinde emittuntur alia quinque vota simplicia. Primum est de non relaxanda paupertate, nec admittenda eius relaxatione. Secundum est de non procuranda dignitate aliqua directè, vel indirectè in Societate. Tertium de non procuranda, vel acceptanda Prælatione, vel Dignitate extra Societatem, nisi obedientia intercedat. Quartum de denunciandis ambientibus Supradictas Dignitates. Quintum est de audiendo Præposito Generali à constituto in statu Prælationis eiusque consilia sequendo, si meliora visa fuerint.

Sup. hoc lege doctrinam Ref. precedentis, & aliarum Ref. & §s. eius primæ an. no.

2. Difficultas est, an ista vota obligent Episcopos ab istis Religionibus assumptos? Et affirmativè respondent aliqui; quia dicta vota sunt accessoria statui Religioso, & tribus votis substantialibus.